

KLUB VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Djadjja Specnaz: „dědeček“ ruských zvláštních sil Ilja Starinov Vypmel, Alfa, Specnaz, Omon, DI, Vega, DRG, Anti VIP, Obon: sovětské nebo ruské zvláštní jednotky zná asi každý. Kdo byl ale zakladatel speciálních jednotek největší země světa, to ví jen opravdový znalec.

Když se 2. srpna 1900 v malé vesnici s jako by osudovým jménem Vojnovo v Orlovské oblasti narodil v rodině Starinovů malý Ilja, nikdo netušil, že tohle slabé dítě (jedné ze sedmi) se jednou stane otcem speciálních jednotek Sovětského svazu, před kterými se bude třást celý svět. Už ve svých 18 letech byl povolán do nově vzniklé Rudé armády, v jejichž řadách bojoval skoro tři roky proti bělogvardějcům. Po skončení občanské války vystudoval vojenskou školu ve Voroněži, kde se mimo jiné naučil zacházet s výbušninami. Nevšední talent a zájem o speciální operace ho předurčil ke kariéře a zařazení ve zvláštním programu diverzních jednotek Rudé armády. Od roku 1929 v jejím rámci organizoval a cvičil první speciální jednotky, tzv. sapérské čety. A úspěšně, takže není divu, že už v roce 1936 byl Starinov poslán jako instruktor partyzánských oddílů a interbrigadistů do Španělska, kde právě začala občanská válka legitimní vlády proti vzbouřeným domácím fašistům, podporovaných nacistickým Německem a fašistickou Itálií. Jeho další bojovou misí se pak stala sovětská Karélie a Finsko, a to o během Zimní války 1939-40. Po napadení SSSR nacistickým Německem v létě 1941 sloužil jako specialista pro diverzní boj a výcvik expertů partyzánského hnutí odporu, které nejen na okupovaném území SSSR, ale i v dalších Němci porobených zemích řádně Hitlerovi pouštěl žilou. Krátce po válce byl sice kvůli Stalinově chronické podezřivosti přeložen do archivu KGB, ale záhy byl povolán do „první linie“, když se ze základny ve Lvově s úspěchem zhostil rozbití sítě válečných zločinců - ukrajinských banderovců - kteří ještě nejméně 10 let terorizovali území nejen SSSR, ale i Polska a Československa. Poté sice odešel v roce 1956 z aktivní služby, ale už v roce 1964 dostal nabídku přednášet taktiku sabotáže ve zvláštních kurzech KGB. V době vrcholící studené války, kdy se jak Západ, tak SSSR a jeho spojenci pilně chystali na další celosvětový konflikt, byl Starinov v roce 1969 pověřen výcvikem nových sovětských speciálních sil, tzv. Obon. Stalo se tak poté, co byla v rámci strategického rozboru situace vzniklé po vpádu Varšavské smlouvy do Československa zjištěna řada nedostatků u 13. (speciální, tzv. oddělení V) odboru KGB, které mělo na starost výsadkové diverzní akce na území protivníka, včetně USA. Zjistilo se totiž, že se řada jejích cílů a plánovaných operací v zahraničí kryje s přípravou vojenského plánování početnějších vojenských jednotek GRU - Specnaz. Prvním Starinovovým velitelským počinem bylo zorganizování tříměsíčních výcvikových kurzů pro velitele diverzních oddílů, tzv. DRG v Golicynu. Od 19. března 1969 také Starinov zahájil pro své muže z KGB sedmiměsíční speciální kurzy KUOS na 13. Fakultě Vysoké školy Felixe Dzeržinského. Praktický výcvik v terénu pak Starinov realizoval pod krycím označením fiktivního „vojenského útvaru 93526“ na utajované základně v Balabiševu, asi 25 km východně od moskevského dálničního obchvatu Gorký. Už záhy se mohl přesvědčit o tom, že své muže vycvičil opravdu dobře, když jím vycvičená speciální jednotka Alfa (Grupa A) překvapivým útokem dobyla prezidentský palác v afghánském Kábulu. Když ve svých 84 letech získal nezdolný „dědeček specnaz“, jak mu v SSSR s úctou říkali, titul profesora vojenského umění, i nadále působil jako přednášející na kolách KGB. Nepřímo se tak **podílel mimo jiné i na zvláštním výcviku přísně tajných skupin zvláštního určení v Československu, které vznikly v lednu 1970 na základě spolupráce mezi KGB a čs. armádní kontrarozvědkou VKR, která byla asi nejstalinističtější částí ozbrojených sil a sborů** v celém Československu. Asi stovka zvlášť vybraných osob, disponujících výbornou fyzickou, skvělým bojovým, diverzním, zpravodajským a výsadkovým výcvikem a znalostí němčiny a angličtiny, měla v případě války a po přechodu z obrany

vyvolané útokem NATO operovat za západoněmeckými a americkými liniemi hlavně v ose plánovaného postupu (plán Pěst) samostatného tzv. Československého frontu, složeného z 1. a 4. československé armády a posilových divizí Rudé armády, útočících přes Bavorsko na střední Francii. Tito experti procházeli stejně jako jejich kolegové z Diverzní zpravodajské centrály GNR KGB dlouholetým výcvikem formou povolávání na záložní vojenská cvičení. V rámci VKR, a její Hlavní správy (HSVKR) se tím zabývala 3. září 1969 založená Správa VKR Západního vojenského okruhu (SVKRZVO) ve spolupráci s III. odborem HS VKR. Nezdolný „dědeček ruských specnaz“ Ilja Starinov zemřel v Moskvě 18. listopadu 2000 v úctyhodném věku rovných sta let. Za svou věrnou a úspěšnou službu obdržel mimo dalších řádů a vyznamenání dva Leninovi řády, Řád říjnové revoluce, Řád Vlastenecké války nebo už novodobý ruský Řád odvahy.

Zdroj: M. Kovář: Diverzanti a agenti v akci **Sídlo bylo v Brně a chodili skákat do Holešova**